

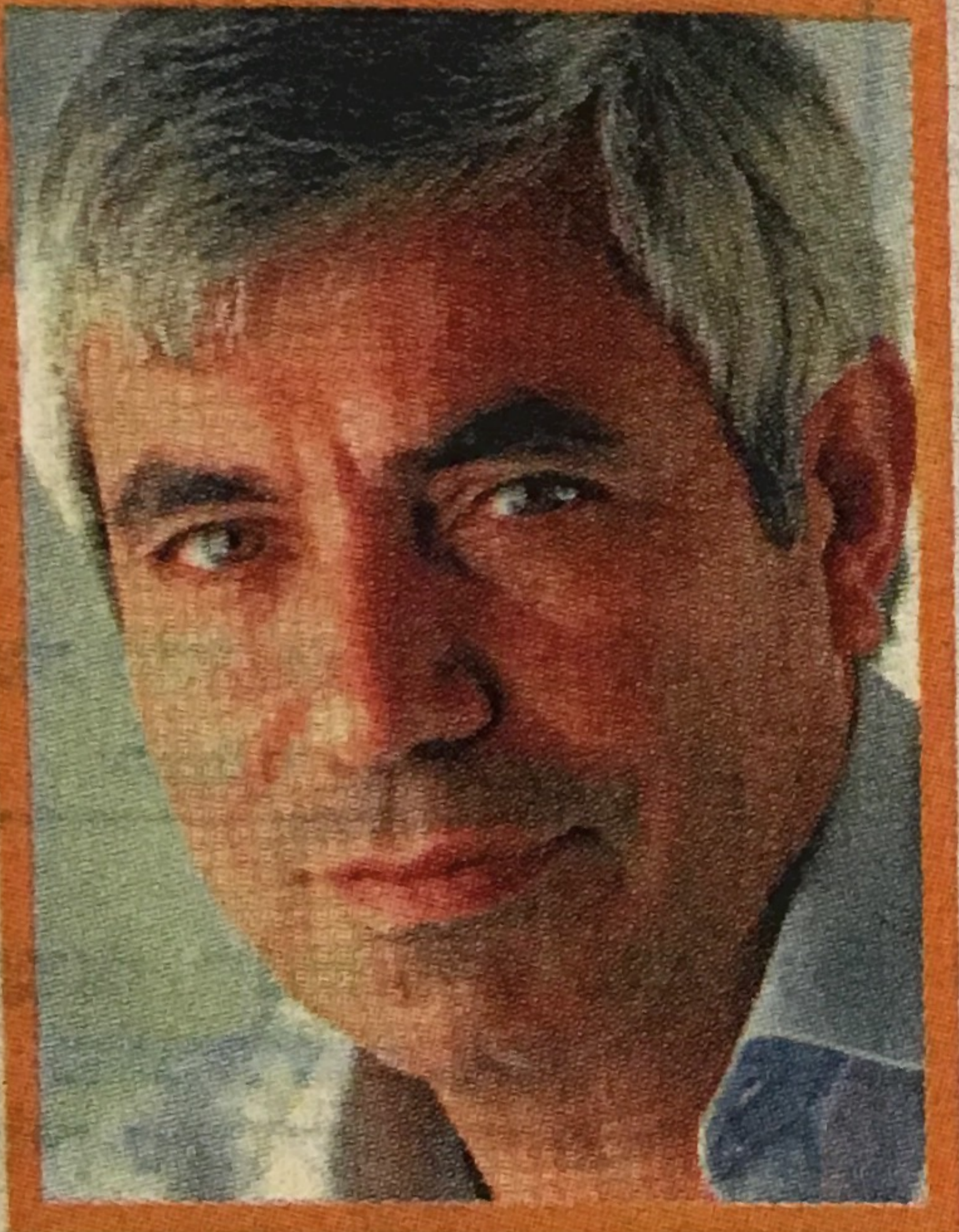
ילד שלי מוצלח?

יוסי רוזן זכה בחודשים האחרונים ללא-מעט מחמאות על עבודתו כמנכ"ל משאב, ועל סמך אותן מחמאות אף מונה למנכ"ל כלל תעשיות. פעילותה העיקרית של משאב היא בתחום המלט, באמצעות חברת נשר שבבעלותה. נשר היא חברה מונופוליסטית, וככזאת היא הניבה למשאב (חברה-בת של כלל ובור, בחלקים שווים) רווחים נאים ביותר בשנים האחרונות. אולם האידיליה נסדקה לפני למעלה משנה - אז הגיעה למשאב השמועה כי חברה בשם גולד בונד מתכוונת, אבוי, להתחיל לייבא מלט לארץ. מיהרו ראשי משאב לטכס עצה, והחליטו שאם אי-אפשר להילחם בהם, יצטרפו אליהם. וכך רכשה משאב 24% ממניות גולד בונד. העיסקה נעשתה לפי מחיר הגבוה בהרבה ממחיר השוק של החברה, ומאז לא רק שמחיר השוק לא התקרב למחיר העיסקה, הוא אפילו צנח ביותר מחצי.

בשבוע שעבר פירסמה גולד בונד את התוצאות הכספיות לשנת '96: ברבעון הרביעי של השנה (שלושה חודשים בסך-הכל) היא הפסידה לא פחות מ-12.3 מיליון שקל. בשנת '96 כולה הפסידה החברה 20 מיליון שקל. להפסדים הכבדים סיבות רבות, ביניהן הפסדי מפעל הנייר ת.מ.ן של החברה, שבינתיים הוחלט למוכרו - מכירה שמסבה אף היא, כמובן, הפסד כבד לחברה.

אפשר אולי להתייחס בסלחנות להפסדי מפעלי הנייר, אבל אז מגיעים לסיבה נוספת להפסד הכבד, והיא סגירת מסוף המטענים בחיפה, שהופעל בידי גולד בונד. מדובר במסוף שנפתח מספר חודשים לפני שהוחלט לסגור אותו. המסוף בחיפה, כולל הפוטנציאל הטמון בו, היה אחד הגורמים שנראו מבטיחים למנהלי משאב ואחד התירוצים למחיר הגבוה אותו שילמו עבור המניות בגולד בונד. אלא שבתוך פחות משנה גרם המסוף בחיפה להפסד של שישה מיליון שקלים.

הרוזן של רוזן עם כלל תעשיות היה קצר מאוד, ובסופו הוא שב לזרועותיה הבטוחות של משאב. הקריטריונים למדידת איכות מנהלים הם מורכבים ושנויים במחלוקת. על סמך השקעה אחת בוודאי לא הוגן לשפוט מנהל, אבל גם סביבה מונופוליסטית רחוקה מלהיות אידיאלית למטרה כזו.

יוסי רוזן, מנכ"ל משאב. האם ראשי כלל תעשיות הביאו בחשבון את העיסקה הכושלת, במהלכה רכשה משאב את גולד בונד?

המניח ובעלת ואחרים שעשו חדשים היש פחות. הבורסות מנציגי בהנפקת מקור

א ק א ט ל ל א